

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: V. R., narozený dne ..., trvale bytem S. P. 20/7, P., adresa pro doručování: B. 150, K., proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **09.11.2016 č.j. DSH/13492/16**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu, ze dne 9.8.2016, č.j. OD/7564/16/Pr, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 5 odst. 2 písm. b) a dále přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení §3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 32.000,-Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 14 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že správní orgán I. stupně žalobce vůbec nepředvolal k ústnímu jednání na doručovací adresu, v důsledku toho byl žalobce zkrácen na svých právech a byla porušena zásada spravedlivého procesu. Žalobce rovněž namítal, že v řízení

nebyl rovněž proveden žádný důkaz tak, aby se mohl žalobce alespoň vyjádřit, když mu nebylo umožněno se zákonnými prostředky obhajovat. Ve vztahu k výroku o udělení sankce žalobce namítal, že je v souladu se zásadou spravedlivého procesu nutno zkoumat případné pohnutky pachatele v celé souvislosti všech okolností. To však není možné, pokud nemá postižený subjekt možnost hájit svá práva daná Ústavou České republiky.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že se námitkou, že žalobce nebyl předvolán k ústnímu jednání řádným způsobem, zabýval v napadeném rozhodnutí. Žalobce nesdělil v řízení adresu pro doručování, ani neměl zřízenou datovou schránku. Předvolání k jednání na 9.8.2016 obsahovala písemnost č.j. OD/6344/16/Pr ze dne 22.6.2016, která byla žalobci doručována na adresu trvalého pobytu, kterou je ohlašována trvalého pobytu. Žalobce nebyl při doručování zastížen, proto mu byla písemnost uložena 30.6.2016, od téhož dne byla připravena k vyzvednutí, přičemž žalobci bylo v místě ponecháno poučení a výzva k vyzvednutí zásilky. Žalobce si tuto písemnost nevyzvedl. Jelikož desátým dnem dle § 24 odst. 1 správního řádu (dále jen „s.ř.“) byl čtvrtek 14.7.2016, písemnost se považuje za účinně doručenou tímto dnem. Možnost doručení na ohlašovanou trvalého pobytu za splnění podmínky zanechání výzvy vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 6.2.2014 č.j. 1As 106/2013-44. V řízení bylo doloženo, že v předvolání k jednání bylo žalobci řádně doručeno, tudíž vyvolalo účinky v podobě možnosti projednání věci v nepřítomnosti žalobce dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“). Pokud by si žalobce uspořádal své osobní poměry ve vztahu k doručování písemností, tzv. fikce doručení by vůbec nenastala. Všechna procesní práva žalobce byla zachována a jde jen k jeho tíži, že se o termínu ústního jednání nedozvěděl, když k němu nebyl řádně předvolán. Dále žalovaný namítal, že žalobce provedení důkazů v odvolání nenavrhoval. Podle žalovaného řízení bylo provedeno v dostatečném rozsahu a na podkladě provedených důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že se žalobce přestupků dopustil. Na podkladě provedených důkazů, jež tvoří ucelený řetězec, byl vyvozen správním orgánem I. stupně logický závěr o zavinění přestupku žalobcem, s čímž se žalovaný totožnil. Skutkový stav věci byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř. Nebylo zapotřebí provádět další dokazování. Sankce byly podle žalovaného uloženy zcela v souladu se zákonem, v souladu s § 12 zákona č. 200/1990 Sb. Pohnutka žalobce nemohla být z logiky věci hodnocena, když se žalobce k ústnímu jednání nedostavil, přesto, že byl řádně předvolán. Žalobci je přitom přičítáno zavinění přestupků ve formě nedbalosti, kde pohnutky ustupují.

Správní spis obsahuje úřední záznam Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje, obvodního oddělení Klatovy ze dne 24.3.2016 a uvádí se zde, že v tento den policejní hlídka si povšimla vyjíždějícího vozidla BMW r.z. ... vyjíždějícího z parkoviště u Hotelu Beránek v Klatovech a ve 13:32 hod vozidlo zastavila na úrovni domu na adrese Plzeňská 888. V řidiči byl ztotožněn žalobce. Lustrací bylo zjištěno, že od 13.11.2015 má platnou blokaci všech řidičských oprávnění. Na dotaz, proč řídí, odpověděl, že už mu zákaz řízení skončil a tak opět začal prostě řídit. Současně se žalobce podrobil orientační dechové zkoušce na přístroji Dräger ve 13:36 hod. s pozitivním výsledkem 0,35 promile alkoholu. Navzdory poučení hlídkou si před opakovanou dechovou zkouškou do úst aplikoval spray s ústní vodou nezjištěné značky. Následkem toho byla další zkouška se zkresleným výsledkem 1,86 promile alkoholu. Po vydýchání ústní vody proběhla ve 13:49 hod. zkouška další s pozitivním výsledkem 0,31 promile alkoholu, ve 13:55 hod. 0,25 promile alkoholu a ve 14:05 hod 0,26 promile alkoholu.

V rámci vysvětlení před policejním orgánem žalobce podle úředního záznamu uváděl osobní údaje, jako adresu uvedl pouze trvalý pobyt S. P. 20/7, P., jinou adresu pro účely doručování neuvedl.

Rozhodnutím Magistrátu města Plzně ze dne 15.5.2015, které nabylo právní moci 10.6.2015, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, na základě kterého mu byl uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 10-ti měsíců. Ze sdělení Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů ze dne 6.6.2016 vyplývá, že po výkonu sankce dne 1.4.2016 požádal žalobce správní orgán o vrácení řidičského oprávnění. V současné době probíhá řízení o vrácení řidičského oprávnění, neboť žalobce k žádosti nedoložil doklady prokazující zdravotní, odbornou a psychickou způsobilost dle § 102 zákona o silničním provozu.

Oznámení o zahájení řízení spolu s předvolání k jednání ze dne 27.6.2016 žalobci bylo doručeno prostřednictvím fikce na adresu S. P. 20/7, P., kdy adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení a zásilka byla uložena od 30.6.2016 do 11.7.2016. Po dobu úložní lhůty nebyla vyzvednuta, následně se zásilka vrátila odesílateli. Součástí předvolání je i poučení, že v průběhu jednání správní orgán provede dokazování, po jehož ukončení bude mít žalobce možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 9.8.2016 proběhlo jednání v nepřítomnosti žalobce, kde bylo provedeno dokazování listinami ze správního spisu.

V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se konstatuje splnění podmínek § 74 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce s tím, že předvolání mu bylo doručeno s využitím institutu náhradního doručení. K pohnutkám protiprávního jednání správní orgán nepřihlédl, neboť k těmto se žalobce nevyjádřil a věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno žalobci na stejnou adresu jako předvolání, přičemž je zřejmé, že je na této adrese převzal osobně.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že dle § 20 správního řádu se fyzické osobě doručuje na adresu pro doručování, na adresu jejího trvalého pobytu, případně kdekoliv, kde bude zastížena. Nebyl-li při doručování adresát zastížen a písemnost mu nebylo možné doručit ani jiným způsobem přípustným podle tohoto ustanovení, písemnost se dle § 23 odst. 1 správního řádu uloží. Jestliže si adresát uloženou písemnost nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, považuje se písemnost podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručenu posledním dnem této lhůty. Žalobce nesdělil správnímu orgánu prvního stupně adresu pro doručování, ani neměl zřízenou datovou schránku. Předvolání na den 9.8.2016 obsahovala písemnost ze dne 27.6.2016, která byla žalobci doručována na adresu jeho trvalého pobytu, kterou je ohlašována trvalého pobytu. Žalobce nebyl při doručování zastížen, proto mu byla písemnost uložena dne 30.6.2016 od téhož dne byla připravena k vyzvednutí, přičemž žalobci bylo v místě ponecháno poučení a výzva k vyzvednutí zásilky. Žalobce si písemnost nevyzvedl. Jelikož desátým dnem dle § 24 odst. 1 správního řádu byl čtvrtek 14.7.2016, písemnost se považuje za účinně doručenu tento den. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 6.2.2014 čj. 1As 106/2013-44. Předmětné předvolání k ústnímu jednání bylo podle žalovaného řádně doručeno žalobci, a tudíž vyvolalo předpokládané účinky a beze zbytku byly naplněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti obviněného dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Žalobce v žalobě vznášel tři námitky. První spočívala v nesprávném doručování předvolání k jednání na adresu trvalého pobytu, když podle žalobce mělo být doručováno na jinou adresu, určenou pro doručování. Tento žalobní bod nelze akceptovat, neboť z výše shrnutého obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce jinou adresu než adresu trvalého pobytu v ulici S. P. 20/7 v P. neuvedl. Při tom dokonce podepsal úřední záznam o podání vysvětlení před policejním orgánem, který přímo obsahoval kolonku speciální adresy pro doručování. Nadto z výše provedeného shrnutí případu je zřejmé, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce převzal osobně na adrese trvalého pobytu. Z těchto okolností lze dovodit, že žalobce sám počítal s doručováním ve správním řízení především na adrese trvalého pobytu. Doručování ve správním řízení bylo podle závěru soudu provedeno v souladu s § 20 a násl. správního řádu, podle něhož se fyzické osobě doručuje na adresu pro doručování, na adresu jejího trvalého pobytu, případně kdekoliv, kde bude zastížena. Na adrese trvalého pobytu žalobce byla při doručování předvolání k jednání zanechána výzva a poučení, aby si žalobce ve stanovené lhůtě zásilku vyzvedl. Postupovalo se tedy v souladu s ustanoveními o doručování písemností ve správním řádu. Byly tedy splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce.

Žalovaný se řádností doručování žalobce v napadeném rozhodnutí zabýval dostatečně a správně také poukázal na rozsudek NSS ze dne 6.2.2014 čj. 1 As 106/2013-44 (dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož doručení písemnosti fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004 není vyloučeno ani tehdy, pokud se doručuje na adresu trvalého pobytu adresáta, kterou je adresa ohlašovny dle § 2 písm. d) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech. Doručení fikcí není možné v situaci, kdy ohlašovna nepřebírá výzvy o uložení písemností ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 správního řádu. V takovém případě správní orgán ustanoví adresátovi opatrovníka.

Druhá žalobní námitka obsahovala tvrzení, že nebylo prováděno dokazování. Z protokolu o jednání, který je součástí správního spisu, však jasně vyplývá, že při jednání dokazování prováděno bylo, a to listinami, které byly součástí spisu. Také součástí předvolání k jednání bylo poučení, že dokazování bude při jednání prováděno a že zde žalobce bude mít možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tudíž ani tuto druhou námitku soud neshledal důvodnou.

Pokud jde o žalobní tvrzení, že měly být zkoumány pohnutky pachatele, tímto se zabýval správní orgán prvního stupně v rovněž výše shrnutém odůvodnění rozhodnutí, kde uvedl, že jelikož se žalobce osobně nedostavil a ani se k věci nevyjádřil, nebylo možné zkoumat pohnutky. Soud zastává stejný názor, neboť v daném případě nebylo možné zjistit pohnutky protiprávního jednání s ohledem na neúčast žalobce ve správním řízení.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 22.1.2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně